

המקורבים

לרביה"ק מוהר"ץ עברסלב זיע"א

// מהנעשה והנשמע אצל המקורבים לצדיק

חדשות המקורבים

דבר העורך

מגיד שיעור הליטאי שהתקרב לברסלב נקטף בדמי ימיו

מאת: ברסלב גלובל

ברוך דיין האמת

טרגדיה קשה בשכונת ברכפלד במודיעין עילית, במהלך הלילה הלך לעולמו לאחר ייסורים קשים ומרים האברך הצעיר הרה"ג ר' אליהו אליעזר בלט ז"ל מחסידי ברסלב ומגיד השיעור בבית הכנסת קהילת שדרות יחזקאל במודיעין עילית שנפטר למגינת לב בגיל 39 בלבד.

לפני שנה וחודשיים חלה ל"ע במחלה הקשה ומצבו הלך והידרדר בחודשים האחרונים, רבים התפללו לרפואתו ואף הוסיפו לו את השם 'דפאל' אך הלילה כשהוא שוהה בביתו בברכפלד השיב את נשמתו ליוצרה.

ר' אליהו ז"ל נולד ברכסים ביום ג' אדר שנת תשמ"א לאביו הגאון רבי צבי בלט שליט"א ולאמו שתחי', בבחרותו למד בישיבת חברון בגבעת מרדכי שם היה לאחר מטובי הבחורים, בהגיעו לפרקו נישא לרעייתו שתחי' בתו של הרב בן ציון גורדמן שליט"א מנהל תלמוד תורה 'החינוך' במודיעין עילית.

במודיעין עילית למד בכולל 'עטרת שלמה' של הגרש"ב סורוצקין שליט"א, היה מתמיד עצום, עמל בתורה בעיון ובבקיאות ללא הפוגה, היה ממעמידי בית המדרש,

שלום לקוראי העלון הנכבדים!

גליון שלפנינו נפתח במדור **חדשות המקורבים** - בידיעה על פטירת אחד המקורבים זצ"ל, נתחדש במדור **מושגים** פניני אור במשנת ברסלב, **נופתע ממדור חדש: תגליות** - חשיפות מיוחדות על מקורבי הנחל גובע, לאחר מכן נכנס למדור **ללכת עם תורה** - ניצוצות אורה בהבנת תורת רבינו הקדוש - נסיים בס"ד את לימוד תורה ט, נעבור למדור **נקודה בפרשה** ביאור בפרשה מאת הרב אליהו עטיה שליט"א, ונסיים במדור **משיבת נפש** דיבורים נפלאים לבית ולמשפחה הנובעים מתורת הנחל הגובע - במאמר מדהים - כמה חלומות להגשים - לרגל 26 שנים לפטירת הרב שלמה קרליבך זצ"ל, נתפעל מנפלאות ההפצה בקוראים **כותבים** - מכתב שנשלח למערכת על הפצת העלון בחו"ל, יש לכם הזדמנות לתרום ולהקדיש את הגליון לזכותכם או לזכות יקיריכם.

בברכת שבת שלום ומבורך העורך

עלון 'המקורבים' ©

ליצירת קשה, לתרומות, להנצחת שם, לקבלת הגליון באימייל, למוקדי ההפצה, ולפרסום בגליון: פנו לקו 'המקורבים': 077-31-40-331 והשאירו הודעה בשלוחה: 42 או לאימייל: E0773140331@GMAIL.COM

■ ■ ■

ניתן לתרום (וכן לקבל את הגליון עד לביתכם) דרך מכשירי 'קהילות' בכל רחבי הארץ! וכן דרך קו 'קהילות': 0732757000 בשלוחה: 11318. או דרך קו 'המקורבים' בשלוחה: 09. תזכו למצוות!

■ ■ ■

נשמח לקבל כל חומר לגליון ע"י שליחה לכתובת האימייל הנ"ל עד יום שני בערב בצירוף שם מלא ומיקום עיר! (אפשר שם וכתובת בדויים, ולציין זאת). עם זאת, אין התחייבות שהדברים יפורסמו, ואין לראות באי-פרסומם שום צד פגיעה (יתכנו הרבה סיבות, גם טכניות), בהצלחה!!

השיעורים הקבועים

יום	חודש חשוון	הדף היומי מסכת עירובין	משנה ברורה עמוד היומי 'דרשו'	ליקוטי מוהר"ן ח"ב	ליקוטי הלכות חלק א	העמוד היומי בווה"ק
ז	כ	צ	חזרה	יב	כח	ק
א	כא	צא	תקנו, א	יב	כט	קא
ב	כב	צב	תקנו, ב-ד	יג	ל	קא
ג	כג	צג	תקנו, ה-ו	יד	לא	קב
ד	כד	צד	תקנו, ז-י	יד	לב	קב
ה	כה	צה	תקנו, יא-יג	יד	לג	קג
ו	כו	צו	חזרה	טו	לד	קג

התורה הנלמדת בחברת 'תמימי דרך' העולמית. ליקוטי מוהר"ן, חלק ראשון, תורה ל.

להצלחת יוסף שלום בן מרים נ"ו
שיעלה ויתעלה ברוחניות ויעשה חיל בעבודת ה'!

אלופי עשו

מקור החיות של כל נברא הוא מהותו: הניזון מהקדושה - קדוש. המתפרנס מהטומאה, טמא-טמא ייקרא.

המחיה הוא המשפיע, בחינת רב. בקדושה השפע מתואר כ"רוח חיים". זו חיות הבאה בניחותא לתוך כלים. לא ברעש השם גם לא בסערה. להיפך ממש - היא חיות הקליפה. גם המשפיע מצד הסט"א קרוי רב, כפי שאמר עשו "יש לי רב". הסמל של רב דקליפה הם אחד עשר אלופי עשו. מדוע דווקא אחד עשר? משום שזהו המספר המזוהה ביותר עם הצד האחר.

על הקדושה נאמר, "אין דבר שבקדושה פחות מעשרה", מאידך קיימא לן שכל המוסיף על עשר גורע. כלומר, דין יתרה כדין חסרה. המיותר סימן לטומאה. עשרה ספירות יש, גם עשר קדושות. כאשר סופרים את צד הקדושה לא מוצאים מספר מיותר, משום שהניצוץ האלוקי המחיה את המספר, מאוחד לגמרי עם הספירות והמספרים עד שנכלל הכל במספר השלם, עשר.

בטומאה להיפך. אחד עשר מורה על פירודו של ניצוץ הקדושה מהמספר עשר, כך שהוא נחשב כאחד עשרה במקומות שונים הוזכר המספר הזה כאשר הצד השווה הוא ההקשר שלהם לצד האחר: "א ארורים. י"א סממני הקטורת (האחד עשר היא החלבנה, כידוע עניינה). י"א יריעות עיזים. י"א מראות נגעים. י"א פסוקים המתחילים בנגן ומסיימים בנגן ומורים על נפילה.

חדשות המקורבים - המשך

הגביר חיילים לתורה, קיבל כל אדם בסבר פנים יפות, עמד בניסיון הייסורים בגבורה נפלאה ולימד את סובביו פרקי אמונה ובטחון.

חבריו לספסל הלימודים מספרים "עד תחילת הקורונה היה מגיע לכולל מידי יום למרות הטיפולים הקשים שעבר כל יום. חלק מהטיפולים העביר לשעות הערב שיוכל להיות בכולל בבוקר".

במודיעין עילית קבע את מקום תפילתו בבית הכנסת של קהילת 'שערי תפילה - היכל זרח' שם היה לאחד

אלופי עשו מתורגמים 'רברבי עשיר'. זוהי רבנות של 'רב' מלשון גדולה והפרזה. רוח סערה הגדולה בשעתה. כנגדה 'יעקב איש תם יושב אוהלים', המשיב ואומר "יש לי כל" - כדי צרכי.

(על-פי ליקוטי מוהר"ן תורה ח)

אם הבנים

התואר 'אם הבנים' מיוחס לעיתים לספירת ה'בינה' ולפעמים לספירת ה'מלכות' היא השכינה הקדושה. ה'בינה' קרויה 'אם הבנים', על שום שממנה יוצאים כל שבע המידות: חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד, ומלכות. וממילא מוח ה'בינה' הוא כמו 'אם' כלפי המידות שבנפש הנאצלים מה'מחשבה'. אך במאמר זה (בליקוטי מוהר"ן סימן ע"ח), 'אם הבנים' רומז לבחינת 'מלכות' היא השכינה הקדושה, הקרויה גם 'עקרת הבית'. כי השכינה היא "אם כל חי", היא ה"אם" שלנו בניה היקרים "בני ישראל". ספירת 'מלכות' היא גם בחינת 'דיבור', כי ה'דיבור' הוא כוח המלכות והממשלה. במאמר זה מלמד רבינו שה'דיבור' מתנהג כמו 'אם' המלווה את בניה לכל מקום, כך מלווה הדיבור הקדוש את הנפש בכל ניסיונותיה. יורד עמה למקומות המטונפים ומזכיר לה את השי"ת אפילו בזמני רפיון ושכחה.

(על-פי ליקוטי מוהר"ן תורה עח)

אמא אוזיפת מנהא

ידוע שהעשר ספירות הקדושות רמוזות כולם בשם הקדוש שם הוי"ה, כי הקוץ העליון של הוי"ד הוא רומז לכתה, האות י' לחכמה, האות ה' הראשונה לספירת הבינה, אות ו' לששת המידות

מחסד עד יסוד, והאות ה' השניה למידת המלכות. ובזוה"ק קורא למדת החכמה והבינה, שהם אות י' ואות ה' - אב ואם, ולששת המדות והמלכות שהם אות י' ואות ה' - בן ובת, כי החכמה והבינה הם השורש והמקור לשאר המדות שמתחתם כדוגמת אב ואם. ונמצא, שאות ה' משמשת גם ל'בינה' וגם ל'מלכות', כי באמת פעולות שתיהם דומות מאד בהרבה אופנים [שאכ"מ לבארם ולקמן יבואר קצת], אלא שמדת המלכות יורדת וממליכה ומאירה כבוד ה' יותר למטה, ועל ידה עיקר ההתגלות של רצון ה' ופעולותיו למטה בעולמות התחתונים, ומדת הבינה היא עליונה מאד ודרכה מאיר כבוד ה' באופן עליון מאד וכו'. ומבואר בספרי הקבלה, שהכח של מדת המלכות לפעול ולגלות מלכות ה' בעולם באופן שלם ומאיר יותר [שנקרא "לבנות ולהשלים את המלכות"], הרבה מהכח הזה מגיע ממה שמדת הבינה מאירה אל המלכות, ובזוה"ק מתאר זאת במשל של אם שעוזרת לבתה, וכשחסר לפעמים לבת כלים או מלבושים - היא משאילה לה אותם ["אמא אוזיפת מנהא לברתא"]. כך בעולמות העליונים שצריך הרבה פעמים להשלים את מדת המלכות, השי"ת מתקן זאת באמצעות עולם הבינה שפעולותיה כאמור דומות ל'מלכות' והם השורש אליהם. [וכך מביא רביה"ק למעשה במאמר זה, שעיקר הכח של מדת המלכות להמליך את השי"ת על ידי פעולות ומדות טובות, ולבטל את הרע של הגויים וכו', נשפע ממדת הבינה ששם מצטייר האלוקות בלב וכו' כמבואר בתחילת המאמר].

(על-פי ליקוטי מוהר"ן תורה מט)

לציונו של רביה"ק רבי נחמן מברסלב באומן.

הותר אחריו את רעייתו שתחי' ושישה ילדים.

מסע הלוויה יצא ביום שלישי בבוקר מביתו שדרות יחזקאל 13 מודיעין עילית, בשעה 11:30 מכולל "עטרת שלמה" שד' בית הלל, בקרית ספה, ובשעה 15:00 בבית העלמין סגולה בפתח תקווה שם נטמן.

תהא נשמתו צרורה בצרור החיים. ■

מחשובי המתפללים. שימש כמגיד שיעור בקהילת שדרות יחזקאל הסמוך לביתו וכל חייו היו חטיבה אחת של תורה ושקידה בעמל, כל רגע ניצל ללימוד תורה.

בשנים האחרונות התקרב לאור האורות הנמ"ח רביה"ק רבי נחמן מברסלב זיע"א.

היה נוסע מידי שנה לאומן ראש השנה, גם בתקופת מחלתו הקשה היה מוסר את נפשו בכדי לזכות להשתתף בקיבוץ הקדוש עם אנשי שלומינו סמוך

הבטחת הרב הליטאי למי שיאמר את התיקון הכללי על קברו: "אשתדל לטובתו..."

כך הבטיח הרב אלחנן יוסף הערצמאן זצ"ל למי שיאמר את התיקון הכללי של רבי נחמן מברסלב זיע"א על קברו!

תמונת מצבת רבי אלחנן יוסף הערצמאן זצ"ל בבית החיים פונבז' בבני ברק, קרוב מאוד לקבר הגרא"מ שך זצוק"ל.
על המצבה נכתב עניין אמירת עשרת פרקי התהילים על קברו

מאת: אומן שלום

סיפורו של הגאון רבי אלחנן יוסף הערצמאן זצ"ל יכול למלא ספר עב כרס. הוא שאב את תורתה של ליטא לצד הגותה של פולין. כתלמידיהם של מאורי הדור בדור הקודם וכמשפיע רוחני על יהדות אמריקה, הטביע רבי אלחנן יוסף הערצמאן זצ"ל את חותמו על תלמידיו ומכריו.

הוא למד בישיבת ברנוביץ, אצל מרגן הגאונים הגדולים רבי אלחנן בונים וסרמן זצ"ל, רבי ישראל יעקב לובצאנסקי זצ"ל הי"ד ורבי שלמה היימן זצ"ל. בישיבת חכמי לובלין אצל הגאון רבי אריה פרומר זצ"ל אב"ד קוזיגלוב. ובהמשך גלה למקום תורה בישיבת קמניץ בראשה עמד הגאון רבי ברוך בער ליבוביץ זצ"ל, משם עבר לישיבת מיר הגדולה, שם התחבר בעבודתו של אהבה לרבנותו הגרא"י פינקל, רבי אברהם צבי קמאי, והמשגיח רבי יחזקאל לווינשטיין זצ"ל.

בהיותו במיר גלה לשנחאי יחד עם כל בני הישיבה. אודות תקופת מלחמת העולם השנייה בין השנים ת"ש-תש"ה, כתב רבי אלחנן יוסף זצ"ל ספר שלם בשם "נס ההצלה של ישיבת מיר", בו הוא מתאר את השתלשלות ההצלה שהייתה בדרך נס ופלא, דרך מדינות ליטא - רוסיה - יפן - ושנחאי שבסין.

למעשה, בהיותו בשנחאי שבסין, ייסד רבי אלחנן יוסף הערצמאן את המוסד הראשון לבנות פליטות שואה, יחד עם ידידו ורעו הגאון הצדיק רבי יהושע לייב גודלביסקי זצ"ל, לימים אף ייסד והמשיך להקים בתים של תורה בישראל במסגרת רשת מוסדות "קרן הילד" לבנים ולבנות שהקים בבני ברק. לאחר המלחמה גלה הגרא"י הערצמאן זצ"ל לארה"ב מאחר שלא קיבל אישורי עלייה לארץ ישראל. בשנת תש"ט

נשא בארה"ב את רעיתו, מרת מאטיל בת הרה"צ רבי ברוך לבית הלברשטאם, נינת הדברי חיים מצאנז זצ"ל.

הוא היה מגיע רבות לארץ ישראל לבקר את מורו ורבו מרן המשגיח זצ"ל, ולקבל את השפעתו הדור בארץ הקודש, לאחר

פטירת מרן המשגיח קנה חלקת קבר באזור סמוך לציונו הקדוש.

בי"א ניסן תשס"ט הלך הגרא"י הערצמאן זצ"ל לעולמו כשהוא עירי. הוא נקבר בבית העלמין נציבי ישיבת פונבז' בבני ברק סמוך לקבר מורו ורבו המשגיח זצ"ל.

המעניין הוא כי על אף ששאב את תורתה של ליטא, נפשו הייתה מחוברת בעבודתו של אהבה לתורת החסידות בשל שנות הלימוד בישיבת חכמי לובלין ושל הקירבה של הוריו לאדמו"רי בית טריסק.

מאחר ולא הותיר צאצאים בצוואתו ביקש שילמדו בעד עילוי נשמתו. בין היתר כתב בה: "הנה אני הולך כדרך כל האדם אם לא יבוא משיח צדקיני במהרה בימינו. ומי שטרח בערך שבת יאכל בשבת - זהו עולם הבא. לדאבון, לא מלאתי תפקידי, אפילו אחוז קטן ממה שאני מחוייב לבוראי, במיוחד על החסדים הטובים שגמלני, שנשארתי בחיים מן השריפה הגדולה במלחמה, שכל יהודי מהדור הישן היה כמו בית מקדש מעט, והם קיימו "בלכתך בדרך" והיו חוזרים בעל פה כסדר [בכל מקום], ולית אתר פנוי מיניה, וזהו פרשה קטנה שכל גופי תורה תלויים בהם, וזה בכל דרכיך דעהו".

"ובשביל זה באתי לבקש מידידי היקרים, וכל שכן מאלו שנהגו מדרשותי בעל פה ובכתב לראות לפרסמם, על ידי זה שיהיו מזכירים אותי אזכה, לשפתותיו דובבות, וכמ"ש ביהודה שארבעים שנה היו מגלגלים עצמותיו בלא מנוחה, ורק כשאמר משה רבינו וזאת ליהודה, נפסק עליו לבא למנוחה.

"והרי דוד המלך ביקש: "אגורה באהלך עולמים!" ואסתר בקשה: "כתבוני לדורות!" וכל שכן אני שלא זכיתי לבנות דורות, שח"ו לא אהיה כאבן דומם בארץ, על כן בבקשה שכל אחד ייתן כפי יכולתו צדקה לזכר נשמתו, אלחנן יוסף בן שמואל וצפורה. ומי שיכול בטבילת מקווה ועשרה קפיטלאך תהילים (התיקון הכללי של רבי נחמן מברסלב זיע"א. א.ש.): "ט"ז, ל"ב, מ"א, מ"ב, נ"ט, ע"ז, צ"ה, ק"ה, קל"ז, ק"נ, וללמוד לעילוי נשמתו".

בהמשך הצוואה כתב: "רחמו והצילו נפשי משאול נפש, וממלאכי חבלה וגיהנם וכו'". ואקווה לה' לגמול חסדים טובים לגומלי חסד עמי ועם כל הנפטרים ומי שיאמר את עשרה קפיטל (תיקון הכללי. א.ש.) על קברי, או בכ"מ או לימוד משניות, אשתדל לטובתו כמה שאפשר, ויוושעו בכל מה שצדיכים".

על הפרשה // פנינים על פרשת השבוע לאור תורה זו

וירא אליו ה' באלוני ממרא

על הפסוקים בתחילת הפרשה מובא בליקוטי הלכות (אה"ע הלכות אישות, הלכה ה, אות יט) רמז נפלא מאוד, וז"ל: "וזה, וירא אליו ה' באלוני ממרא והוא יושב פתח האהל כחם היום". וירא אליו ה' זה בחינת התגלות אלקות שזוכין על ידי השגות התשעה היכלין הנ"ל שמשם כל המשגות וכל ההתגלות כנ"ל, וזה אי אפשר לזכות כי אם על ידי שנגכסין בהיכלי התמורות ומבררין הקדשה משם, כמבאר בהתורה הנ"ל על מי יימה, עין שם. וזה בחינת באלני ממרא, ממרא' לשון תמורה, לשון ואם המר ומירגו. וזה באלני ממרא' בחינת השני אילנות, שהם, אילנא דחיי ואילנא דמותא, ששם אחיות ההיכלי התמורות שרוצים להתחילף ולהמיר אותם לרחק את האדם, חס ושלום, מאילנא דחיי אל ההפקה חס ושלום, ועל ידם דיקא נגלה אליו ה' עד שזכה לברך אותם, לברך הטוב מהרע ולהעלות הקדשה משם בבחינות הנ"ל, עד שזכה להתגלות אלקות בחינת וירא אליו ה', כי זכה לעלות בעליות הנ"ל עד שזכה להשגות התשעה היכלין שמשם כל ההתגלות הנ"ל. וזה שאמר רבותינו זכרונם לברכה הוא שנתן לו עצה על המילה, זה בחינת ופרעה הקריב, שהקריב את ישראל לאביהם שבשמים, כי מי שקס על חיי האמתיים הנצחיים כל מה שרואה שהסטררא אחרא, שהם בחינת היכלי התמורות, מתגברים ומשתטחים ומתפשטים יותר ויותר, כמו כן הוא מתגבר ומתאמץ ומזדרז יותר להתקרב להשם יתברך מחמת שרואה

שרוצים, חס ושלום, לזכותו לנמרי, חס ושלום, וזה בחינת התרחקות תכלית התקרבות, ירידה תכלית העליה. וזה בחינת הוא שנתן לו עצה על המילה, דהינו למול ערלת לבבו, כי דיקא על ידי בחינת ממרא, בחינת היכלי התמורות שהתגברו והשתטחו עליו כל קה' על ידי זה דיקא נתיעץ למול את לבבו בבחינת ופרעה הקריב וכנ"ל.

"וזה", והוא יושב פתח האהל כחם היום". ושיבה לשון עכבה זמן רב, כמו, "ותשבבו בקדש ימים רבים", הינו שזכה לזה שיתגלה אליו ה' על ידי שישוב ונתעכב ימים רבים אצל פתח האהל, שהוא פתח הקדשה, שהוא בחינת מלכות שהיא מדרגה הראשונה שצריכין לעלות דרך שם עד שיבוא להשגת הנ"ל, שהיא נקראת פתח ושער כידוע, בחינת זה השער לה' וכו', אבל כשרוצין לכנס לשם, מתגברין ומתפשטין כנגדו הסטררא אחרא שהם היכלי התמורות מאד, וכל מה שהוא סמוך יותר אל הפתח, מתגברין ומתפשטין כנגדו מאד מאד, עד שיש הרבה שכבר היו אצל הפתח וחזרו, רחמנא לצלן, מחמת שלא ידעו ששכבר הם אצל הפתח, או שמשטתחין כנגדו מאד מאד עד שקשה לו לשברם, כמבאר מזה בדברי הקדושים (בליקוטי תגינא בסימן נא), אבל הוא יושב ונתעכב פתח האהל. כחם היום' זה בחינת התגברות חמימות היצר הרע, שעל זה נאמר, "איכה תרעה איכה תרביץ בצרהים". שאז זמן רע למרעה הצאן, כמו שפרש רש"י שם, כי צרהים בחינת חם היום, זה בחינת

חמימות היצר שאז זמן רע לצאן קדשים שהצדיק רועה אותם הרוצים לנשת אל הקדש, ורבים נתרסקו על ידי זה, רחמנא לצלן, כמו שכתוב, "עד שיפוח היום וכו'". כמו שפרש רש"י שם, עין שם, שהיו ישראל מקרבין להשם יתברך בגדלה וכבוד עד שיפוח היום, שהתגבר חמימות היום וכו', ועל ידי זה נחרב הבית, אבל מי שאינו רוצה להטעות את עצמו וחושב על תכליתו הנצחי באמת אינו שב לאחור בשום אופן בעולם יהיה איך שיהיה, רק הוא יושב וממתין ומתעכב אצל הפתח ימים רבים כמה שיהיה, ואף על פי כן מגיחין אותו לכנס לתוך הפתח וחם היום ליהט אותו מאד ואף על פי כן אינו מגיח את מקומו ויושב ומתעכב אצל הפתח האהל של הצדיקים והקשרים עד שירחם מן השמים, בבחינת והוא יושב פתח האהל כחם היום כנ"ל, יעו"ש עוד.

וכל זה הוא בחינת המבואר במאמר הזה שכשאדם רוצה להתפלל ולהיכנס אל הקדושה, אזי דייקא מתגבר עליו חושך גדול, שזה בחי' כחום היום הנ"ל, אבל ע"י שאדם מתחזק בכל כוחו לא להניח את מקומו, אזי מתגלה לו העצה לזה, שהוא בחי' ההתדבקות לאור האמת, ואז זוכה לבחי' וירא אליו ה' באלוני ממרא, שבאלוני ממרא שהוא בחי' התגברות התמורות והחושך, שם דייקא זוכה לבחי' התגלות אור ה' בבחי' וירא אליו ה', שלכל זה זוכין ע"י אור האמת, ועי"ז נכנע כל הרע והחושך.

הערות ביאורים // פניני הערות וביאורים לפי סדר מהלך התורה

וזה פרוש: תהמת יכסימו מי שמכסה את הנסים, ומראה לכל דבר שהוא דרך הטבע ירדו במצולת כמו אבן (בראשית מ"ט) "משם רעה אבן ישראל" תרגומו: 'אב ובגן'. מצולת, זה בחינת מצרים, שנאמר (שמות י"ב): "וינצלו את מצרים". כמו 'אב ובגן' הינו יעקב ובגיו, שהם בחינת תפלה, בחינת נסים, בחינת ארץ ישראל. לפי ירידתם ולפי הפגם שפגם בתפלה ובאמונה ובארץ ישראל, כן

צריך לירד לעמק הגלות של מצרים, כמו שירדו יעקב ובניו למצרים, כשאמר אברהם בטה אדע על ירשת ארץ. (עד כאן לשונו, זכרוננו לברכה):

עיקר אור האמת של יעקב - מאיר דרך יוסף

הנה רבינו מזכיר כאן את הפסוק "משם רועה אבן ישראל" שבפשטות הולך על יוסף הצדיק, ורבינו מזכירו כאן בהקשר ליעקב אבינו, אלא שמובן

מזה שבאמת האור של יעקב אבינו וכח האמת שיש לו להאיר בכל הי"ב שבטים שע"ז זוכים לאמונה שלימה, כל זה זוכים דייקא ע"י יוסף הצדיק, וכן מתבאר לעיל (בסוף אות ב) שיעקב אבינו מסר את כח התפילה ליוסף, בבחי' ואני נתתי לך שכס אחד על אחיך וכו', והיינו כי באמת רק ע"י יוסף הצדיק יכולים לקבל את כח הארת האמת של יעקב גם בתוקף החושך.

וכן מתבאר בדברי מוהר"ת (ליקוטי הלכות, גנבה, הלכה ה, אות כה), ומבואר שם עוד שזה עניין פתרון החלום של פרעה והעצה שנתן יוסף, שכל זה הוא בחינת עצת הארת האמת בתוך החושך, וז"ל: "וזה בחינת החלום פרעה שפתר יוסף שהם שבע שבלים טובים ושיבע רעים וכלם עולים עשרים ושמונה ארבע עשרה טובים וארבע עשרה רעים בחינת עשרים ושמונה עתים הנ"ל שבהם כל השנויים הרבים ועקר הרע והטוב שבהם הוא השקר והאמת החשך והאור וכו'. ועל כן ראה כל זה על ידי פרות ושבליים, כי על ידי תפלה זוכה לזווגו שהוא בחינת פרות שהם בעלי חיים בחינת בן פרת יוסף והשבליים הם תבואה בחינת פרנסה שמקבלים על ידי התפלה. וראה פרעה שבע פרות טובות מאד שנמשכו מהתפלה הראויה שהיא בחינת שבע ביום הללתיך אבל ראה לעצמת זה שבע פרות עולות אחריהן דלות ורעות תאר מאד לא ראיתי כהנה וכו' ותבלענה הפרות הרעות וכו' ולא נודע כי באו אל קרבנה. כי השקר מתגבר ומחשיך כל כך עד שאין רואין האמת כלל כאלו לא היה בעולם כי פגם הזווגין חס ושלום, מתגבר כל כך כאלו אין שום קדשה אמתית חס ושלום, בעסק הזווגים אשר באמת כל הקדשות וכל היחודים תלויים בזה כידוע, בפרט בזה הקדוש ובכתבי

האר"י ז"ל. וכן ראה שבע שבליים מלאות וטובות בחינת פרנסה ושבועה שיש שמרויחין עשירות וממון הרבה ובתוך כך והנה שבע שבליים אחרות צומחות אחריהם צנומות דקות וכו' ותבלענה וכו', דהינו שכל מה שמרויח ומתעשר נבלע בקרב הרע עד אשר לא נודע כי באו אל קרבנה כאלו לא הרויח מעולם וזה בכמה בחינות או שבתוך כך בא לו הפסד וגם מוציא הרבה עד שלא נודע הרוח כלל או שאפלו עדין מתעשר אבל תאותו לממון כל כך עד שעתה גרוע לו מבתחלה וכו' וגם כי הוא עשר שמור לבעליו לרעתו שאין זה עשירות כלל, אדרבא, מרבה נכסים מרבה דאגה וכל ימיו פעס ומכאובות ואובד עולמו על ידי זה וכו'.

"והתקון על ידי יוסף שהוא הצדיק האמתי שמאיר האמת בכל אחד מישראל בכל עת ושעה, כי יעקב עצם האמת כנ"ל והוא מאיר האמת בכל שתיים עשרה נסחאות התפלה שהם בחינת שנים עשר שבטי י-ה שהם בניו שעל ידי זה זוכים לזווגן בקדשה ולפרנסתם בקדשה. אבל עקר המשכת נקדת האמת שמשמשיך בחינת יעקב לשנים עשר השבטים וכו' הוא על ידי יוסף הצדיק כי בן זקנים הוא לו, זקן דקדשה זה בחינת אמת שהוא אור הפנים, שהוא בחינת זקן, בחינת והדרת

פני זקן כי אמת בעתיקא תליא. ועל כן מסר לו ביותר כל הברכות, כמו שכתוב, כך יברך ישראל וכו'. וכמו שכתוב, מידי אביר יעקב וכו' עד ברכת אביר גברו על ברכת הורי תהיינה לראש יוסף וכו' וכל הברכות הם בחינת אמת, כמו שמבאר במקום אחר על פסוק, אשר המתברך בארץ וכו'. ועל כן התקון של חלום פרעה הוא על ידי יוסף הצדיק שמאיר האמת בכל אחד שיתגברו שבע שני השבע על שבע שנות הרעב שיתגבר הטוב על הרע על ידי האמת. וזהו, וחמש את ארץ מצרים, בחינת כלי זין, כמו שכתוב, וחמשים עלו בני ישראל. כי עקר הכלי זין הוא התפלה, וכו'. וזהו בחינת שלקח מעפר הארץ ונתן בתוכה. עפר זה בחינת תפלה כמו שמבאר שם בהתורה הנ"ל. וזהו: והנה מן היאר עלות, דהינו מן המים שהוא בחינת תפלה, בחינת שפכי כמים לבך וכו' [ובתוך הדברים האלו מתבאר עוד נקודה נפלאה שמה שמזכיר רבינו באות ב' את עניין הזווג והפרנסה, לעניין כח התפילה ומה שהיא פועלת, אבל ממילא מובן שזה עצמו גם עיקר תוקף החושך שמתגבר על התפילה המבוארת באות ג].

ויעור"ש עוד (באות כו): "ועל כן כשנולד יוסף אמרה רחל, אסף אלקים את חרפתי, בחינת בטול כל החרפות

קו' חניכי השיבות' – ברסלב:

בני התורה חניכי-הישיבות המקורבים לאורו של רביה"ק מוהר"ן מברסלב זיע"א - 331-40-31-077

הודעות ועדכונים.	שלוחה: 1
לשמיעת חלק מהגליונות הנפלאים שעי" הקבצו.	שלוחה: 2
1 - לשיעורים וכנסים שנמסרו למקורבים. הרב ישראל מאיר גלינסקי שליט"א: 3 - לשיעורים לפי נושאים \ על ליקוטי מוהר"ן. 4 - שיעורים משנת תשע"ט. 0 - לכל השיעורים אחרונים.	שלוחה: 3
1 - שיחת חברים \ הודעות מאזינים. 2 - להשארת הודעה למאזינים. 3 - לשלוחת הליכה עם תורה - 'חברת תמימי דרך'. 4 - למענה וייעוץ.	שלוחה: 4
סיפורי התקרבות וראיונות.	שלוחה: 5
1 - פניני ליקוטי מוהר"ן על התורה. הרב שרגא זילברמן: 2 - שיעורים בליקו"ט. 3 - שו"ת ברסלב. 4\5 - שיעורים מכלל משפיעי אנ"ש. 6 - שיחות ומכתבי מוהר"א"ש. 7 - הוזה"ק בלשה"ק. 8 - דברי גדולי ישראל במעלת לימוד עמוד היומי בזה"ק.	שלוחה: 6
1 - שיעורים ברחבי הארץ. 3 - חברותות ברחבי הארץ. 2 - להשארת הודעה לביקוש שיעור או חברותא.	שלוחה: 7
1 - שירי ברסלב שורשיים. 2 - שירי ברסלב חדשים 3\4 - שירים כלליים. 5 - שירי 'דרשו'. 6 - תיקון הכללי בניגון. 7. נוסחאות התפילה של הימים הנוראים.	שלוחה: 8
1 - שידור חי.	שלוחה: 9
0 - הודעות קבועות ונחוצות. 1 - הצטרפות לרשימת התפוצה. 2 - להסרה. 3 - לקבלת 2 פרקי תהילים. 4 - השעה כעת. 5 - זמני היום. 6 - לקבלת מס' אישי למערכת. 9 - לתרומות באשראי (דרך 'קהילות).	שלוחה: 0

נקודה בפרשה

// הרב אליהו עטיה שליט"א

מדוע לא נאמר והאלקים ניסה את יצחק, ומדוע יש צורך בחיבור חסדים ודינים?

"ויהי אחר הדברים האלה והא-להים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני" (בראשית כב, א). בזוהר בפרשת וירא (ח"א דף קיט:) מקשה מדוע כתוב "נסה את אברהם" ולא כתוב 'נסה את יצחק, הרי יצחק היה גדול בן שלושים ושבע שנים, ואם לא היה מסכים להישחט, לא היה יכול אברהם לעקוד אותו, וגם לא היה נענש אברהם על זה אם לא היה יכול לעשות את העקידה בגלל התנגדות יצחק, וא"כ נמצא שעיקר הניסיון היה דוקא ליצחק. ומתרץ הזוהר, שבכל אופן העיקר "והאל-הים נסה את אברהם" ולאברהם היה עיקר הניסיון, ומבאר שאברהם לא היה בו שום מידת הדין כלל לפני העקידה, ורק עכשיו במעשה העקידה שבא לשחוט את בנו נכללה בו מידת הדין, ונעשה שלם. ולכן כתוב "והא-להים נסה את אברהם" ולא את יצחק, ע"כ.

והדברים עדיין סתומים הרבה, וקצת צריך לבאר, שאף ודאי שהיה ניסיון גם ליצחק, מ"מ הפסוק בא לבאר לנו מה היה הניסיון שהיה לאברהם, ומחדד הזוהר שעיקר הניסיון הוא שענין העקידה הוא ההיפך הגמור מעניינו של אברהם, כי אברהם כל עניינו חסד, והיה צריך אברהם לעשות דין ביצחק כדי למתק את הגבורות שלו וזה היה הקושי. אכן זה עצמו צריך ביאור, מה חסד במידת החסד השלימה של אברהם, שצריך לכלול אותה עם מידת הדין של יצחק, עד שכל עיקר הניסיון של העקידה היה בשביל הדבר הזה.

וכדי להבין, נקדים את דברי האריז"ל בלקוטי תורה (פרשת וירא בד"ה וסוד העקידה, ובספר הליקוטים סי' כ"א), וז"ל: ודע כי אדם והבל חטאו בראיה, שהציצו (בשכינה, ע' תקוני זוהר תי' ס"ט דף קב.). ונתגלגלו שניהם באברהם ושניהם ביצחק. ועיקר יצחק לתקן בחינת 'הבל', ואברהם בחינת 'אדם'.

שהם בחינת כל מיני חשך על ידי יוסף שהוא בחינת כלו ירע אמת ולא די בזה כי אם יסף ה' לי בן אחר, זה בחינת ופתח התבה בצדה תשים שזיכה לעשות פתח גם לאחרים להוציאם מהחשך שנגחשבו כאלו ילדו וכו'.

"וזה בחינת נר הנכה מוסיף והולך בחינת יוסף שצריך להוסיף האור בכל יום ויום על ידי גדולי צדיקי האמת בבחינת וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום, שזהו בחינת אורו של משיח, בחינת ערכתי נר למשיחי, אשר בשם קדשך נשבעת לו שלא יכבה נרו לעולם ועד כי קושטא קאי ושפת אמת תפון לעד. וזה בחינת מה שברך יעקב את יוסף, ברכת אביר גברו על ברכת הורי עד תאות גבעות עולם. ופרש רש"י שברכותיו היו בלי מצרים וגבול, כמו שכתוב, ופרצת ימה וקדמה וכו'. היינו שגדל האמת של יעקב מאיר מקצה ועד קצה בלי מצרים כלל, כי בכל מקום אפלו בחל אפלו באויר הטמא מאד מאיר האמת שלו לצאת משם וכנ"ל וברכה זאת מסר ליוסף, כי עקר המשכת האמת לכל ישראל הוא על ידו וכנ"ל".

עוד מבואר עניין זה בדברי מוהרנ"ת (ליקוטי הלכות, דיינים, הלכה ג, אות טז) ושם

וזהו שנאמר (בראשית כא, ג) "ויקרא אברהם את שם ב'נו הנולד לו" וכו', שכבר ידענו שקרא לו שם זה אחר שנולד (ולא קראו קודם שיוולד), ומה צורך לומר "הנולד לו". אלא לרמוז על מה שאמרנו, כי הוא היה בנו שנולד לו לשעבר פעם אחרת. כי אברהם היה אדם הראשון ויצחק הבל, וזהו שנרמז "ב'נו הנולד לו", ר"ת אותיות הבל. ותקון זה דהבל היה ע"י העקדה, ועל כן לא נעקד יצחק, עד שהיה בן ל"ז שנה כמנין הבל וכו', עכ"ל.

ובביאור דבריו הקדושים הוא, כי חטא אדם הראשון באכילת עץ הדעת, הוא משום שרצה להשיג דעת יותר, בבחינת "והייתם פא-להים ידעי טוב ורע", שהשגה זו באים אליה ע"י דעת, וכמו שהביא בלקוטי מוהר"ן (קמא, תורה כ"א אות י"א), וז"ל: ועקר החיים נצחיים יהיה לעתיד, מחמת הדעת, שיךבה הדעת, שיךעו הכל את ה', ועל ידי הדעת יכללו באחדותו, ואז יחיו

מבואר עוד שיוסף הוא בחינת החודש ה"ג של חודש העיבור, וז"ל: "וזה בחינת עדות ביעקב ביהוסף. שהם בחינת תרין סהדי קשוט, כי יעקב ויוסף כחדא חשיבי והם בחינת שני העדות שיש לכל אחד מישראל בכל יום שמעידין על אחדותו יתברך, שהם בחינת תפלין וברית. ובשבת, שבת וברית כמובא, כי יעקב הוא בחינת תפלין שנקראין פאה בחינת שופריה דיעקב וכן יעקב הוא בחינת שבת, כי יעקב שמר את השבת, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה על פסוק "ויחן את פני העיר", שקבע תחומין וכו'. ועל כן אמרו רבותינו זכרונם לברכה, המשמר את השבת, נותנין לו נחלת יעקב שהוא נחלה בלי מצרים. נמצא שיעקב הוא בחינת שבת ותפלין. ויוסף הוא בחינת ברית כידוע, בחינת צדיק יסוד עולם. וזה בחינת סוד העבור, כי יוסף הוא בחינת סוד העבור, כי יש שנים עשר שבטי י-ה עדות לישראל להודות לשם ה', שהם בחינת שנים עשר נסחאות התפלה וכו', שזהו בחינת שנים עשר חלונות שבהם עולה התפלה דרך שנים עשר שערים וכו' וכנ"ל. וכנגד זה הם שנים עשר חדשי הלבנה שהיא בחינת תפלה, בחינת חלון, בחינת המאור הקטן, בחינת צמצום האמת וכו' כנ"ל. וחדש העבור

חיים נצחיים כמוהו. כי על ידי הידיעה נכללים בו, כמאמר החכם (דרשות הר"ן ד') 'אלו ידעתי - הייתי', עכ"ל. ובשביל זה רצה לאכול מעץ הדעת, רק שאכל קודם זמנו. נמצא שעיקר הפגם שלו הוא מה שהציץ ע"י אכילת עץ הדעת בשכינה, להשיג השגות שעדיין לא ניתן לו רשות להשיגם. וכן היה גם חטא הבל, שבשעה שהקריב את הקרבן, היה גילוי שכינה רב מאוד, והציץ בשכינה, וחטא כחטא אביו, כנרמז כל זה בתקוני זוהר הנ"ל, שכתב שהבל עשה כמעשה אביו בחטא עץ הדעת.

והתיקון לכל זה ע"י עקידת יצחק, וראה בעומק כיצד ביאר שם האריז"ל ענין זה על דרך הקבלה, ובדרך החסידות על פי תורה רבינו בלקוטי מוהר"ן (קמא, תורה ע"ו) נראה לבאר, ובהקדים את דבריו הקדושים (שם בסוף התורה), וז"ל: "והא-להים נסה", היינו לנסות ולהרים את בחינת המחין דקטנות, שהם בחינת "אלהים", זה זוכין על ידי בחינת

חבורות ושיעורים למקורבים!

לדיווח על שיעורים ועוד נא להשאיר הודעה בקו 'חניכי הישיבות' – ברסלב, בשלוחה: 24

עיר	נושא השיעור	מגיד השיעור	יום ושעה	לפרטים
בני ברק	התחזקות	הרב שרגא זילברמן שליט"א	יום שלישי ב-8:30 בערב	בית הכנסת ברסלב רח' מימון
בני ברק	'תמימי דרך' הליכה עם תורה	לומדים בחבורה: חבורת חניכי הישיבות – ברסלב ב"ב	פעם בשבוע	0548487317
בני ברק קריית הרצוג	ליקוטי הלכות	לומדים בחבורה	מוצאי שבת בבית פרטי בשעה: 10:00	0548496139
בני ברק קריית הרצוג	שיעור התחזקות	נושא בפרשה	בכל ליל שבת מברכים	0548496139
בני ברק	התחזקות	רבנים שונים	יום שני בערב לבחורים	0548517128
בית שמש	לימוד לקוטי מוה"ר	לומדים בחבורה	יום שישי בשעה: 11:00 בבוקר	0548528387

שהוא יוסף, שהוא צדיק יסוד עולם, שהוא בחינת צדיק הדור שצריך לקשר אליו כל התפלות והוא מעלה ומברר כל תפלות ישראל על ידי אור האמת שמאיר בהם. ומחבר שנים עשר שבטים ביעקב, כי כלם כלולים ביוסף גם כן בבחינת והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחווים לי (בראשית לז), כי בו ביוסף כלול הכל שמש וירח ושנים עשר שבטים. ועל כן מחברן יחד וכוללם יחד, שזהו סוד העבור, שעל ידי זה נתחברין ונכללין חמה ולבנה יחד כנ"ל. ■

שהוא עצם האמת בחינת חמה כנ"ל. ועל כן נתן יעקב ליוסף דיקא שכם אחד על אחיו, שהוא הבכורה שיחלק שבטו לשנים. שזהו סוד העבור כנ"ל. וכמוכא זה הפסוק במאמר הנ"ל לענין תפלה, עין שם. כי עקר התפלה וכל תקונה הוא על ידי אמת והאמת הוא בחינת יעקב ואי אפשר לקבל האמת של יעקב שהוא בחינת עצם האמת כי אם על ידי יוסף, שהוא בחינת צדיק יסוד עולם, שהוא מקבל האמת מיעקב ומאירו בכלל ישראל בסוד סמיכת גאלה לתפלה, כי גאלה ביסוד כמוכא

שמוסיפין ואז השנה בת שלש עשרה חדש. זה בחינת יוסף שנחלק לשני שבטים ונתוסף שבט אחד על ידו. כנגד חדש העבור, כי עקר העבור הוא כדי להשוות שנת הלבנה עם שנת חמה, שזהו בחינת חבור חמה ולבנה שיהיה אור הלבנה כאור החמה ויהיו שניהם אחד וכנ"ל. וזה נעשה על ידי יוסף שהוא סוד העבור שמחבר שניהם חמה ולבנה, שהם שני בחינות אמת הנ"ל, דהינו שמחבר שנים עשר שבטי יה שהם שנים עשר נסחאות התפלה וכו', שנים עשר חדשים, הוא מחברם ליעקב

ניתן לשמוע את השיעור של מאמר זה בקו 'חניכי הישיבות' – ברסלב: 077-31-40-331 בשלוחה: 34

העין והמוח, שזה בחינה הגבלת והכנסת הדבר תוך כלי, שהוא ענין צמצום שכל זה בחינת גבורות. ולכן היה צריך אברהם לרדת למקום יצחק שהוא מקום הגבורות, שהוא בחינת מוחין דקטנות, ודוקא עי"ז כשעולה חזרה נעשה מוחין דגדלות בחינת ידיעה שלימה בה' ית'. וזהו התיקון לחטא אדם הראשון והבל, שהם הציצו בשכינה שלא ברשות וקודם הזמן, ועיקר התיקון להשיג את הידיעות האלה ברשות ובזמן, וענין זה נעשה עי"י העקידה, שאז ירד אברהם למקום הגבורות של יצחק, היינו למקום המוחין דקטנות, וקיים בהם "והעלהו שם לעלה" - שהעלה אותם להיות מוחין דגדלות, שזה בחינת "והא-להים נסה", הינו לנסות ולהרים את בחינת המחין דקטנות, שהם בחינת "אלהים", שזה זוכין על ידי בחינת 'אברהם' כנ"ל. וזכה לידיעת ה' ית' במוחין דגדלות. ■

נעשה מוחין דגדלות כל כך, ויוצאים ממוחין דקטנות למוחין דגדלות? ויובן על פי מה שכתב שם רבינו בכללות כל התורה שם, כי צריך בחינת אור ישר ואור חוזר, כי אור ישר הוא בחינת החסד שהקב"ה משפיע בלי גבול ובלי מידה, אולם כדי שיוכל האדם להנות מזה השפע צריך שהחסד הזה יוגבל בתוך כלי, וזו בחינת הסתכלות - היינו 'אור חוזר', ועיקר הראיה והידיעה, היא דוקא בבחינת 'אור חוזר', היינו אחר שכח הראייה יוצא מהעין ומכה בדבר הנראה וחוזר אל מקורו, שזו עיקר הראיה והידיעה לדעת מה ראה.

נמצא לפי זה שלהשיג את בחינת הדעת, עדיין לא מספיק את בחינת אברהם לבד, שהיא בחינת 'אור ישר', אלא צריך שאברהם יהיה נכלל בבחינת יצחק שהוא בחינת 'אור חוזר', היינו עשיית הגבלה וכלי, וכמו שביאר שם באורך שכל ענין ומהות הראייה, שהיא מגבילה את התמונה ומביאה אותה אל

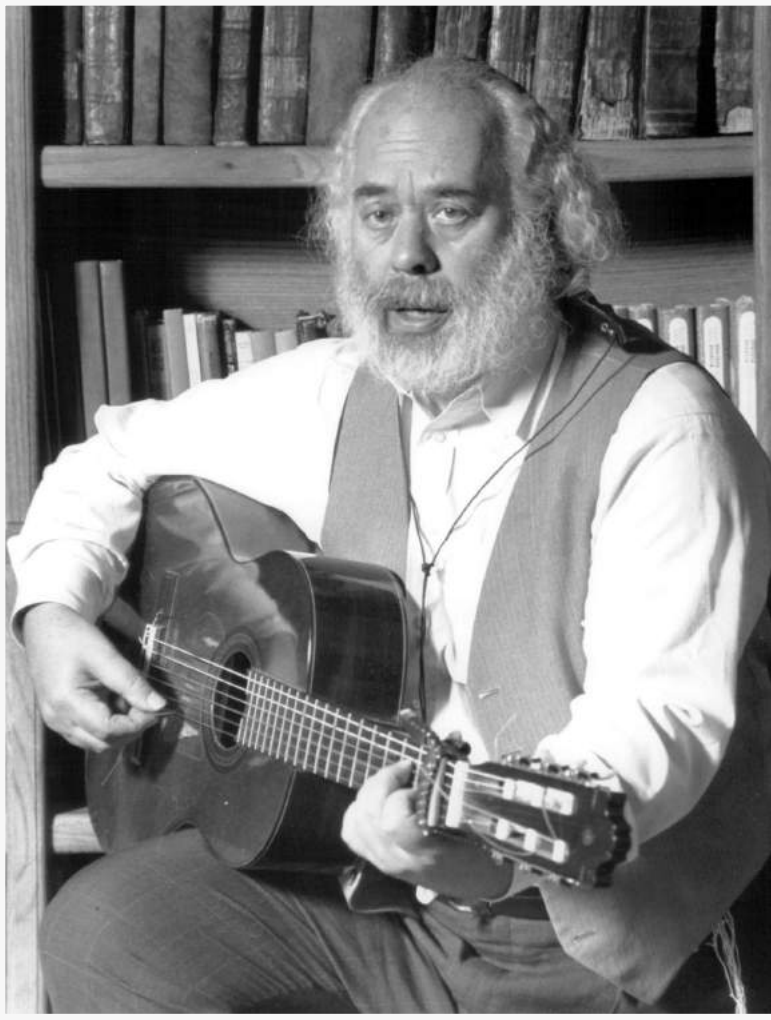
'אברהם', שהוא בחינת אהבה, עכ"ל. והיינו, שבאמת התכלית היא שכן נשיג את ההשגה שאפשר להשיג עי"י עין הדעת, היינו מה שאמר הכתוב "והייתם כא-להים ידעי טוב ורע", כי זו התכלית שתהיה לעתיד לבוא, וכמו שהעתקנו את דברי רבינו הנ"ל: שירבה הדעת, שיצדעו הכל את ה', ועל ידי הדעת יכללו באחדותו, ואז יחיו חיים נצחיים כמוהו. כי על ידי הידיעה נכללים בו, כמאמר החכם 'אלו ידעתי - הייתי', ע"כ. רק שצריך לעלות את המוחין דקטנות שאינם יכולים להשיג את ההשגות הללו, אל בחינת מוחין דגדלות. וזה היה מעשה העקדה. היינו ההתכללות של אברהם ויצחק, שע"י שאברהם קונה את מידת הדין גם כן, ורוצה לקיים את הציווי של הקב"ה לשחוט את בנו, בזה נכללה מידת הגבורה באהבה.

רק שעדיין יש להבין, איך עי"י התכללות הגבורה באהבה, היינו התכללות יצחק באברהם, עי"ז בעצמו

כמה חלומות להגשים

ככה בדיוק נוהג גם הקב"ה אתנו. הרחמים והרצון והדחיפות שלו להציל כל אחד ואחת מאתנו, הם ברמה הכי גבוהה ובלי שום חשבון. אין דבר יותר חשוב למלך מאשר הבן שלו; אין מישהו יותר חשוב לקב"ה ממני ומכל אחד ואחת מאתנו

מאמר מדהים לכבוד יום היארצייט של מקרב הלבבות - הרב שלמה קרליבך זצ"ל - 26 שנה לפטירתו

אפשר לתקן

אחד מראשוני הנוסעים לרוסיה, כשרק התחילו להיווצר הסדקים הראשונים בחומת הברזל, היה רבי שלמה קרליבך זצ"ל. מסך הברזל עוד לא נפל והשערים עוד היו מוגפים מאוד, אבל קולה של "יהדות הדממה" החל להישמע בעולם והשלטונות הרוסיים נכנעו מעט ללחץ הבינלאומי ואפשרו לבודדים להיכנס לגבולותיה.

לר' שלמה היה, כמובן, פספורט אמריקאי, והוא נסע עם קבוצה של מוזיקה (ובליווי שוטרי חרש צמודים, כמובן) להופעות ברחבי רוסיה.

כאשר ירד הרב קרליבך מן המטוס, הקיפו אותו אנשי תקשורת במיקרופונים שלופים ואחד מהם צעק: "לשם מה אתה מגיע לכאן? אתה יודע שהמקום הזה ספוג בדם של המוני יהודים!" רבי שלמה ענה לו על אתר: "ידידי היקר, אם אתה מאמין שיכולים לקלקל, תאמין שיכולים לתקן". והאמירה הזאת התפרסמה אז בכל רשתות התקשורת והכתה גלים.

איך אפשר?

לפני שהרב קרליבך יצא לדרכו, פנו אליו פעילים שעמדו בקשר עם המחתרת היהודית ברוסיה וביקשו ממנו שיבריח במזוודותיו תשמישי קדושה ליהודי רוסיה המנסים לשמור מצוות. לא היה שם כלום והם ביקשו באופן נואש תפילין, מזוזות, טליתות, ציציות, כיפות, סידורים וספרי קודש.

הרב קרליבך הסתכן והבריח איתו את תשמישי הקדושה בשביל יהודי ברית המועצות. כשהגיע למלון, יהודי

הילד, מבוהל כולו, סגר אחריו את הדלת, הסתכל לכל הכיוונים לוודא שאין אף אחד לא בפנים ולא בחוץ ושאל: "אתה יכול בבקשה לתת לי תפילין?"

אמר לו רבי שלמה: "אוי. אני מצטער. אין לי. את כל מה שהבאתי כבר נתתי וחילקתי ולא נשאר לי שום דבר."

הילד מתחיל לבכות: "לא. זה לא יכול להיות. אתה חייב לתת לי תפילין!"

"למה?"

המחתרת יצרו איתו קשר וקיבלו מידי את הציוד.

ביום האחרון שלו במוסקבה, כשהרב קרליבך היה בחדרו במלון, אורז את המזוודה ומתכונן לעזוב, נשמעו פתאום דפיקות על הדלת.

הרב קרליבך פתח את הדלת וראה נער צעיר מאוד, כמעט ילד. הוא הכניס אותו בחביבות ובחום האופייניים לו, ושאל: "ובכן ידידי היקר, במה אני יכול לעזור לך?"

"כי עוד מעט יש לי בר מצווה וברוסיה אין איפה לקנות תפילין. אם אתה לא תיתן לי, לא יהיה לי! אני יודע שיהודי צריך להניח תפילין כשהוא מגיע לבר מצווה! אני חייב שתיתן לי תפילין!"

ר' שלמה קרליבך הסתכל עליו חסר אונים. מה הוא יכול לעשות בכזאת סיטואציה? ואז הוא פנה למזוודה שלו, הוציא את התפילין הפרטיים שלו ואמר לילד: "אתה יודע, אין לי הרבה רכוש, למעשה אין לי רכוש בכלל, רק ספרי הקודש שלי והתפילין האלה שקיבלתי מאבא שלי. מעולם לא חשבתי שאצטרך להיפרד מהן, זו המזכרת היחידה שלי ממנו. אבל אתה צריך תפילין, אז קח תפילין."

הילד חטף את התפילין בלהיטות ואמר: "תודה. באמת תודה... ו - אני צריך גם כיפה."

"אוי", הצטער ר' שלמה, "נגמר לי. נתתי את כל מה שהיה לי."

הילד פרץ בבכי: "אבל איך אני אניח תפילין בלי כיפה? אני חייב כיפה! אני נהיה בר מצווה. איך אני יכול בלי כיפה???"

חשב הרב קרליבך מעט, הוריד את הכיפה שלו מעל ראשו ונתן אותה לילד. וכך יצא לשדה התעופה. זו היתה הפעם היחידה בחייו שראו אותו הולך בגילוי ראש.

בהמשך אותו יום, בטיסת קישור לישראל, הוא הבחין בקבוצת יהודים שהתפללו במעבה. בגמר התפילה פנה רבי שלמה קרליבך אל אחד המתפללים וביקש לשאול ממנו את התפילין.

למות. המלך הבהיל אל מיטתו את רופאי הממלכה, שיעשו מה שאפשר כדי להציל את הילד. אבל כל הרופאים שהגיעו אמרו נואש. הילד במצב חמור ואין דרך לרפא אותו.

פתאום המלך שם לב שאחד הרופאים מסתכל עליו, מנסה לומר משהו, וחוזר בו ומשתתק.

המלך, דרוך כולו, מזדעק לעברו: "מה? מה אתה רוצה להגיד?"

הרופא מהסס: "לא..."

"תגיד מהר!"

"לא נעים לי..."

אמר לו אותו יהודי בזלזול: "הי, שלמה, עד שאתה רוצה תפילין, אולי תלך לפחות עם כיפה על הראש!"

אמר לו הרב קרליבך: "ידידי היקר, אם היית יודע את הסיפור של התפילין שאין לי, אם היית יודע את הסיפור של הכיפה שאין לי..."

רק אולי

מעבר לפשט של הסיפור הנוגע ללב הזה, יש פה רובד נוסף, עמוק מאוד, שמזכיר לי סיפור אחר. סיפור שסיפר רבי נחמן מברסלב על מלך שהבן שלו היה חולה על ערש דווי, גוסס ונוטה

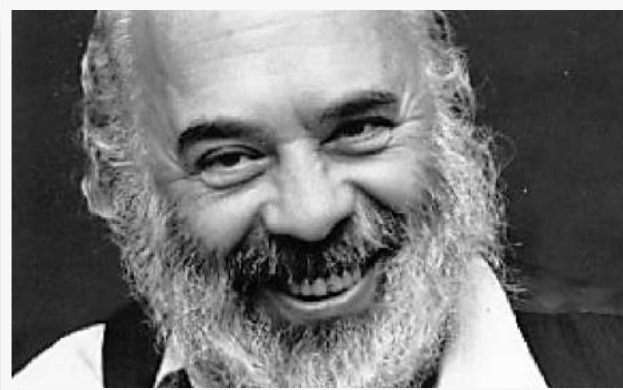
קו "המקורבים"
077-31-40-331

שמעו ותחי נפשכם

אז לתת את התפילין זה כמעט מתבקש, מה גם שאתה חוזר לארצות הברית שם יש עשרות חנויות שניתן להשיג בהן תפילין ואילו בברית המועצות אין אפילו חנות אחת.

אבל הבעיה היא שאתה לוקח את הכתה, אתה לוקח את היהלום הכי קדוש ויקר לך בחיים, ולמי אתה נותן אותו? לילד 'רוסי'. המפגש ביניכם קצר מכדי שאפילו תוודא שהוא יודע איך להניח תפילין. בכלל לא בטוח שהוא יודע מה עושים עם תפילין. בכלל לא בטוח שהוא יודע לשמור על תפילין כמו שצריך. מי יודע מה יהיה עם התפילין של אבא שלך מחר! ואולי מחר הילד עוד יחבק אותם בהתרגשות ואולי בשבוע הבא כשייש לו בר מצווה, הוא יעשה איתם משהו בעזרת יהודי זקן מבית כנסת או פעיל מחתרת. אבל בעוד שנה? בעוד שנתיים? אולי הילד ילך לאקדמיה. אולי התפילין האלה ייגנוזו בארון ללא שימוש. אולי הן אפילו תיזרקנה לפח!! אתה לא יודע למי אתה נותן. איך אתה פשוט נותן ככה, בלי חשבון, בלי תנאי? על תנאי שהתפילין האלה יגיעו לאיזה אדמו"ר רוסי מסתתר, קל לתת.

המלך לא חיכה שהרופא יסיים את דבריו וכבר הריץ את אנשיו לעקוד כל אבן טובה וכל יהלום מכל מקום שיש. קחו את את הכתה. קחו את היהלומים. קחו כל מה שיש. רק תצילו לי את הילד. את הנסיך.

המלך מתעצבן. הבן שלו הולך למות: "דבר כבר!!"

בלי חשבון

שני הסיפורים הללו מתקשרים בעומק שלהם.

כי לתת לנער הרוסי את התפילין, זאת עוד נתינה מרגשת במסכת חיו הפלאית של ר' שלמה, בעל הלב הרחב שתמיד נתן הכול. הרב שלמה קרליבך זצ"ל הרוויח סכומי כסף גדולים מאוד מהופעותיו ותקליטיו במהלך חייו, וכשהוא נפטר, אספו חסידיו כסף בין כולם, כדי שיהיה במה לשלם את הוצאות הקבורה שלו. הוא נפטר חסד פרוטה כי מעולם לא הייתה לו פרוטה. כל מה שהיה לו נתן. תמיד.

אומר הרופא: "העניין הוא, שאני יודע, שאם יהיה אפשר לשחוק את האבנים שמשבצות את הכתר של המלך, למהול אותן במים ולתת לילד לשתות, הוא יבריא. אבל במצב של הילד כרגע השפתיים שלו לגמרי סגורות והוא לא יכול לשתות. לכן יצטרכו לשחוק הרבה מהיהלומים של הממלכה ואולי ממש את כולן, כדי לייצר חביות רבות מאוד של מי ריפוי, ולשפוך על הילד בלי סוף מהם, עד שאולי, לרגע, ייפתח לו הפה וייכנס משהו. אם הוא יבלע את מה שייכנס לו לפה, הוא יינצל."

By Oscar Ranson - Vue sur la petite ceinture de Moscou. CC BY 2.0. <https://www.flickr.com/photos/paparhumb/1329709789/>

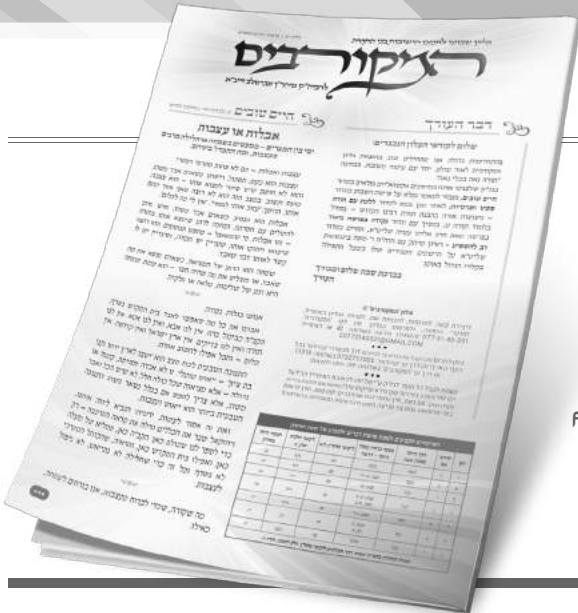
211

בבקשה לרדף אותי לקבלת הליון החשוב מידי שזול, גם כשי שאוכל לרפרו להפצה בין שאר גליון ברסל פה בזויליאמזוג-ארה"ב.

תודה רבה.

יהי רצון ששכחות רביה"ק יזן עליכם וזליון לרצח.

ג. גם אני צריך להודיעכם שהליון נקרא כאן בין האזכרים והחזורים מקורבים ואימאיים בהן חיות אצלנו גן עין מהנחל הקדוש... וכשלא הדפסתי הליון כל אחד שאל עזרוו עייב חסןק ואימאיים ארעו שהדברים מיעט ער אסוף העולם והרבה נתינן ממנו מאד.

על תנאי שיניחו אותם אפילו אנשים פשוטים, אבל יום אחר יום בהקפדה, קל לתת. אבל הוא נתן בלי תנאי. בלי לדעת מה יקרה עם הנתינה שלו מחר. זה כל כך עמוק.

ככה בדיוק נוהג גם הקב"ה אתנו. הרחמים והרצון והדחיפות שלו להציל כל אחת מאתנו, הם ברמה הכי גבוהה ובלי שום חשבון. אין דבר יותר חשוב למלך מאשר הבן שלו, אין מישהו יותר חשוב לקב"ה ממני ומכל אחת מאתנו. והוא נותן את הדיבורים הכי עמוקים, את הסודות הכי גנוזים והכי יקרים, הכי גבוהים, למקומות הכי נמוכים. לא משנה שהרבה נשפך ולא נבלע ולא נספג. לא משנה שהרבה לא מצליח. הקצת שמצליח שווה את הכול. כי הדבר שהכי חשוב לו בעולם הוא שנחיה חיים טובים יותר.

כמעט גסיסה

קשה לנו להאמין בזה, בגלל שאנחנו חוות את עצמנו כל הזמן בניתוק ובריחוק שלנו. לפעמים אני אומרת לקב"ה: על מי אתה שופך את הסממנים היקרים שלך? למי אתה מגלה את הסודות שלך? למי גילית שיש צדיקים ולמי גילית ששומרים עלינו ואכפת מאתנו ושכל התחזקות שלנו שווה כל כך הרבה ושכל מילה של תפילה מאירה את כל העולמות? למי אתה מגלה את זה? לי, שלרוע אני מתרגשת וברגע הבא אני צוללת כל כך עמוק בתוך מצבי הרוח הקטנים שלי, שבולעים לי הכל?

אנחנו בתוך עולם משוגע ואנחנו משוגעים בתוך העולם. מי שאומר לכם שהוא לא משוגע, הוא או שקרן

תקרה - את הרצפה של הקומה השנייה. אבל כאשר אדם עומד בפיר של הבניין ומרים את הראש - הוא רואה עד למעלה.

כשהגענו לבית המקדש, ראינו עד למעלה, דרך כל העולמות. חוינו את הרוחניות ואת המעבר. ראינו את עצמנו, את הדרך שעשינו ואת הדרך שיש לנו לעשות, הבנו את השליחות שלנו. קיבלנו מחדש תפיסה מה נכון ומה לא נכון, מה בסדר ומה לא בסדר. לא היה ערבוב. לא היה בלבול. ידענו מה כן ומה לא. כי ברגע שאדם קולט שיש מעבר, כל האחיזה והנשיכות והמשיכות של העולם הזה מרפות. אין להן ברירה. הוא חווה משהו גבוה יותר.

עוד כמה חלומות קטנים

העולם שלנו האט. האט כמעט עד בלימה. זה הזמן המושלם לבצע פניה - כולנו מרגישים את זה. שפסח עבר

או מנותק. אם אתה חי אתה בתפקיד, והתפקיד הוא להילחם ברע. זה לא יכול להיות שלא כל הזמן עוקצים אותך זבובים רעים. זה לא יכול להיות שאתה בחופש ארוך, נקי מבלבולים, אחרת, בשביל מה אתה פה?

ראינו עד למעלה

הדבר היחיד ששורד בתוך עם ישראל בעקשנות גדולה למרות החושך הוא הכאב. משהו בתוכנו לא מסכים למציאות של הקטנות שכמעט כמעט בולעת. משהו קטן אי שם בפנים ממשיך לבעוט. לא רוצה להיות מצוברחת היום, לא רוצה להיות עצבנית, מרירה ומשרכת רגליים. מוכרח להיות שיש עוד אופציה, זה לא כל מה שיש.

זו הייתה המשמעות של בית המקדש. בית המקדש היה כמו פיר בחדר מדרגות. כאשר אדם עומד בקומה ראשונה ומסתכל למעלה, הוא רואה

להיות בקשר עם הקב"ה. לדבר עם השם יתברך.

כאשר את שומעת דיבורים שנכנסים לך עמוק ללב, משהו בהיסטוריה אחר החיצונית מרפה מעצמו. משהו נרגע בך. קודם אחזת במשהו, נגיד במראה האופנתי, חזק מאוד ובלחץ. אם את ממילא לא בקריירה של הצדיקות, אז לפחות שתראי טוב, נכון?

לעיתים קרובות אנחנו נאחזות בדברים בתור פיצוי על משהו, כדי למלא בנו איזה בור. אבל אם פתאום נוגעים לנו בשורש של הבור, משהו נרגע.

אנחנו לא מרגישות גדולות משום בחינה. העולם ב-2020 הוא קשה וגם מרחיק. אבל בכל זאת, כשמגיע אלינו דיבור של צדיק לתוך הלב, ואוסף שם משהו ועוטף שם משהו כל כך בודד וזקוק לעזרה. באותו זמן, ובלי להתאמץ, האחיזה שלנו בחיצונית מרפה.

■ שנוכח להיגאל!

במרפסת (כי הולכים לישון כשנהיה חושך ממש), ופתאום עלתה בה שאלה: "יכול להיות שהקב"ה מחכה עוד שנגשים כמה חלומות קטנים שבכינו לו לפעמים שאנחנו לא מספיקות? יכול להיות שעוד קצת להיות עם הילדים ולספר להם סיפורים ולהקשיב לדיבורים שלהם ולגזור איתם דפים והמשיח בא, כי היו תפילות ומשאלות שרצינו במשך הימים ולא הספקנו?"

כן, יכול מאוד להיות. זה מרגיש קרוב לתדר שבו השם מדבר אתנו לאחרונה. תדר שקט, אישי, קרוב ונוגע ללב.

נטפי ניהומים

רבי נחמן מברסלב מספר על בעל תפילה שמסתובב בעולם ומדבר עם אנשים. הוא מתחיל לחשוף אותם לזה שכל מה שיש לנו לעשות בעולם, הדבר הכי גבוה, הכי טוב, הכי מתוק, הכי מרגיע, הכי שייך, האבדה שהכי איבדנו והכי אנחנו מחפשות למצוא, זה

ומשיח לא בא – כאב לנו השנה יותר מאי פעם. "הבטיחו משיח והלכו", כתבה לי מישהי.

הלכו להביא אותנו, לא הלכו סתם, ובכל זאת קשה. ה"ואף על פי שיתמהמה" היה מאתגר מאוד במוצאי שביעי של פסח. בא יום חמישי ושישי ושבתי והתחיל שבוע חדש ומה עכשיו? לאן מכאן?

מישהי אמרה לי – אחרי שהייתי בעצבים, ואחר כך בדיכאון כמעט אמיתי, אמרתי להשם מה אני מרגישה, והרגשתי שהוא עונה לי – "עוד קצת... עוד קצת, מה אכפת לך, תסכימי להיות בימים האלה, אל תתנגדי, תעשי מה שאת יכולה, מה שה'מסביב' מבקש ממך. תסתכלי על הילדים, על הבית, על עצמך, תמצאי את היום שלך בתוך זה".

ואז בא הערב והיא סיכמה לעצמה: 2 ציורים, 2 מגדלים בקפלה, 1 מבנה משולש ממגנטים, 3 סיפורים על צפרדי וקרפד, שעה של שקיעה עם הילדים

מעוניין שהעלון ימשיך להיות מודפס? אנו זקוקים לתרומה שלך!

ניתן לתרום דרך 'קהילות' בקופת 'עלמא דאורייתא'. או דרך קו 'חניכי הישיבות' – ברסלב: 077-31-40-331 בשלוחה: 09. לתרומה בדרכים נוספות נא להתקשר: 054-848-73-17

מנוי לגיליון המקורבים!

חדש! ניתן לעשות מנוי לקבלת עלון 'המקורבים' וכן את עלון 'הקבוצ' עד לביתכם דרך מכשירי 'קהילות' שבבתי הכנסת. ב-20 ש"ח לחודש. חפשו: **עלמא דאורייתא**. המנוי על-דעת המערכת! לברורים: 054-848-73-17

מידעון 'לחניכי הישיבות' - ברסלב

עלון הקבוצ (יו"ל ע"י ארגון 'הקבוצ') – ניתן לקבל את העלון בדוא"ל בשליחת בקשה לכתובת: vhecmu@gmail.com

עלון המקורבים – ניתן לקבל את העלון בדוא"ל בשליחת בקשה לכתובת: E0773140331@GMAIL.COM

שידוכים ל'מקורבים': נפתח מאגר שידוכים ייחודי ואיכותי מבית 'הקבוצ',

המיועד לבני הישיבות שהתקרבו לרביה"ק ומחפשים שידוך בסגנון זה.

להרשמה וקבלת טופס: 058-32-60-647 או בכתובת: GMAIL.COM@A9996560

ניתן לקבל **מידע כללי ומקיף בחסידות** ע"י 'ברסלב גלובל' בכתובת האימייל: info@breslevglobal.com

בשבת אין לברור את העלון אלא על-מנת לקרוא ממנו מיד אפילו מעט

אמר רבינו הקדוש:

"רציתי שהעניין שלי יתפשט

בלבבות האנשים המתמידים בעבודתם

כאנשי ליטא!"

(שיח שרפי קודש ח"ב, סימן נו"ד)